

CEBULNY (16) *ai*

e jasne.

sg m N cebulny (1). *◇ G cebuln(e)go* (3). *◇ I cebulnym* (5). *◇ n N cebuln(e)* (1). *◇ G cebuln(e)go* (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

Przymiotnik od „cebula”; caepitius Cn (16) : [miętus] dobri z pieprzem, z gąłzczem z czebulnym FalZioł IV 43d; Talia, folliculus caeparum, Calep. Perze cebulne. Mącz 438d; SienLek 47.

Wyrażenia: »ogrod cebulny« (1): Caepina – Ogrod cebulny. Calep 148b.

»olejek cebulny« (1): gdy korzeń Diptamow będzie ftłuczony z oleykiem czebulnym á te⁸⁰ przylož na miełcze vkąłzone FalZioł I 41c.

»sok cebulny« [szyk 10 : 1] (11): Też gdi fok czebulny zmiefzałz zoliwą á tim namażelz brodawki łpądza ie precz. FalZioł I 27c, I 27c [4 r.], 58d, 80a, IV 18c, V 79v; SienLek 47, 79.

Cf CEBULOWY

MM